

قطعه‌نامه قدس در مجمع عمومی سازمان ملل تصویب شد

خشم و تهدید نماینده آمریکا

مجمع عمومی سازمان ملل متحد با ۱۲۸ رأی موافق، ۹ رأی مخالف و ۳۵ رأی ممتنع پیش‌نویس قطعه‌نامه مربوط به وضعیت قدس را به تصویب رساند. ۹ عضو سازمان ملل که به پیش‌نویس قطعه‌نامه قدس رأی مخالف دادند، عبارتند از: گواتمالا، هندوراس، رژیم اسرائیل، جزایر مارشال، میکرونزی، جزیره ناورو، جزیره پائولو، توگو و آمریکا.

اسرائیل، جزایر مارشال، میکرونزی، جزیره ناورو، جزیره پائولو، توگو و آمریکا در قطعنامه مجمع عمومی سازمان عمومی ملل آمده است که هر تصمیمی که به تغییر در هویت، وضعیت یا ترکیب جمعیتی بیت‌المقدس منجر شود، ملغی محسوب می‌شود و کشورهای عضو سازمان ملل باید مطابق قطعه‌نامه‌های شورای امنیت رفتار کرده و از گشایش نمایندگی‌های دیپلماتیک در این شهر خودداری کنند.

نیکی هیلن: آمریکا این روز را به یاد خواهد سپرد این تصمیم با خشم و تهدید نماینده آمریکا در سازمان ملل روبه‌رو شد. نیکی هیلن با حضور در صحن مجمع عمومی سازمان ملل به انتقاد از اِیسن رأی پرداخت و گفت که آمریکا از این به بعد به سازمان ملل متحد طور دیگری خواهد نگرینست. آمریکا این روز را که در مجمع عمومی سازمان ملل تنها ماند و مورد حمله قرار گرفت به یاد خواهد سپرد. این رأی باعث شد تا آمریکایی‌ها طور دیگری به سازمان ملل نگاه کنند. هیلن مدعی شد: این حق آمریکاست که به‌عنوان یک کشور مستقل

پیروزی مردم فلسطین

رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین تصویب پیش‌نویس قطعه‌نامه قدس در مجمع عمومی سازمان ملل را یک پیروزی برای مردم فلسطین خواند. محمود عباس در واکنش به تصویب پیش‌نویس قطعه‌نامه قدس در مجمع عمومی سازمان متحد گفت که این مسئله بیانگر بطلان موضوع رئیس‌جمهور آمریکا در مورد قدس است. محمود عباس بعد از آنکه مجمع عمومی سازمان ملل با اکثریت آرا با تصویب قطعه‌نامه در مورد قدس موافقت کرد، این اقدام را یک پیروزی برای ملت فلسطین خواند. او افزود: اینکه ۱۲۸ کشور در سازمان ملل به نفع قطعه‌نامه قدس رأی مثبت دهند، یعنی اینکه

فرجام مجادله اردوغان و ترامپ بر سر آینده خاورمیانه

مسئله ترکیه رضا ضراب است یا بیت‌المقدس؟

منطقه اعتقاد دارند درگیری ترکیه با ترامپ نه مسئله فلسطین بلکه ماجرای فتح‌الله گولن و مسئله استرداد او در ماجرای کودتای سال گذشته است، حتی برخی جدال لفظی اردوغان با ترامپ را نتیجه برگراری دادگاه رضا ضراب می‌دانند زیرا ممکن است اعترافات تاجر ایرانی دامن مقامات ارشد ترکیه را بگیرد و اتهام بزرگ پول‌شویی و وز و پندهای پشت پرده اعتبار

منطقه اعتقاد دارند درگیری ترکیه با ترامپ نه مسئله فلسطین بلکه ماجرای فتح‌الله گولن و مسئله استرداد او در ماجرای کودتای سال گذشته است، حتی برخی جدال لفظی اردوغان با ترامپ را نتیجه برگراری دادگاه رضا ضراب می‌دانند زیرا ممکن است اعترافات تاجر ایرانی دامن مقامات ارشد ترکیه را بگیرد و اتهام بزرگ پول‌شویی و وز و پندهای پشت پرده اعتبار

همه دوستان و دشمنان اردوغان

علی خرم

استاد ارشد روابط بین‌الملل

آیا به ترکیه نمی‌توان اعتماد کرد؟ در خاورمیانه می‌گویند اردوغان رقیق خوبی است، اما نمی‌تواند شریک مناسبی برای پیمان‌های استراتژیک باشد، برای رسیدن به پاسخ مناسب از رفتار ترکیه باید چکند نکته مهم را در نظر داشته باشیم.

۱- اردوغان این روزها شرایطی دارد که باید به‌دستی درستی شود، او با آمریکایی‌ها در ماجرای پرونده فتح‌الله گولن درگیر شده است، ترکیه مدت‌هاست که خواهان استرداد او به آنکارا است، اما واشنگتن حاضر به یک معامله ماضیه با آمریکا و ترکیه در تقابل با یکدیگر قرار داده‌است، اما برای سخنرانی‌های ضد آمریکایی داشته باشد.

۲- ترکیه در سوریه آمریکا را رها کرد، زیرا اعتقاد داشت نمی‌توان با شکست خورده‌ها وارد دیالوگ شد، او با پیروز صحنه نشست و برخاست کرده و همین موضوع آمریکا و ترکیه را در تقابل با یکدیگر قرار داده‌است، ترکیه در حال حاضر با آمریکایی‌ها فاصله دارد، و کاخ سفید اعتقاد دارد نمی‌توان روی ترکیه حساب کرد.

۳- اردوغان حالا به‌عنوان رهبر کشوری معرفی می‌شود که در درون کشورش با معضلات بی‌شماری روبه‌رواست و حتی مسلمانان طرفدار رفا و توسعه‌از فاصله گرفتند لذا او به یک حرکت ملی احتیاج دارد قطعاً ماجرای فتح‌الله گولن نمی‌تواند باعث ایجاد یک موج ملی حمایت از رئیس‌جمهور شود، اما موضوع قدیمی بیت‌المقدس می‌تواند پرچم

ولیعهد عربستان مسئول اصلی تداوم فاجعه در یمن است

دیدهبان حقوق بشر اعلام کرد که ولیعهد عربستان مسئول اصلی تداوم فاجعه انسانی در یمن است. به گزارش ایسنا، دیدهبان حقوق بشر در بیانیه‌ای اعلام کرد: «وقتا آن رسیده که سازمان ملل تحریم‌هایی علیه محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان به‌عنوان مسئول تجاوزات در جنگ علیه یمن اعمال کند. این سازمان همچنین اعلام کرد، جای ولیعهد عربستان در لیست تحریم‌های شورای امنیت است نه اینکه وی به‌عنوان شخصیت سسال در محله تایم معرفی شود، زیرا محمد

- **همکاران:** سحر آزاد، آرزو شهسپازی، سحر طاعتی، زینب کاظم‌خواه، حمیدرضا محمدی، شکوه مقیمی
- **تصویر فراد:** همکاران: مهناز اعتدالی، سارا حامدی
- **مدیر روابط:** محمود ضاراف، سمود زارع، علی محسنی
- **مدوم فراد:** دبیر: سعید برابادی
- **همکاران:** حمید ابراهیم‌زاده، علی دانشیان، جواد حیدریان، سعیده علیپور، سارا غضنفری
- **فرهنگ فراد:** دبیر: پژمان موسوی
- **مشاور سینمایی:** پرویز جاهد

- **حمیدرضا سراجی، مهدی فراهانی، مرزیه کیانی مروست**
- **حروفچی:** زهرا خوش‌نیت
- **فاطمه محمدی، آیدا نوروزی**
- **ویپرستاری:** زهرا بهرنیا، محبوه نوری، سمیرا یحیایی، محسن محمودی
- **مدیر سازمان بازرگانی و آمچی‌ها:** سعید عبودس
- **مدیر ویژه‌نامه‌ها و ضمانت:** دکتر داریوش عباسی
- **مدیر امور شهرستان‌ها:** مسعود چهان‌پنده
- **تلفن مستقیم:** ۰۹۱۲۱۷۸۵۶۳

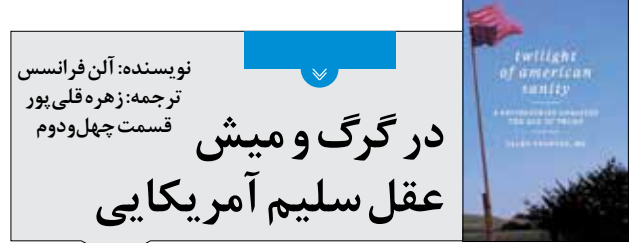
- **چاپخانه:** جام‌چم
- **توزیع:** نشر گستر امروز
- **نشانی:** تهران - خیابان شهید مطهری - انتهای خیابان لارستان - خیابان صدر - پلاک ۱۱
- **کد پستی:** ۱۵۹۷۴۶۹۱۱
- **تلفن‌های روزنامه‌ها:** ۸۸۹۴۷۰۵۷
- **تلفن‌های اداری:** ۸۸۹۴۶۴۹۱-۸۸۹۴۶۴۹۱-۸۸۹۴۶۴۹۱-۸۸۹۴۶۴۹۱
- **تلفن مستقیم بازرگانی:** ۸۸۹۴۷۰۳۲
- **تلفن شهرستانی‌ها:** ۸۸۸۹۰۲۰۷
- **تلگرام:** @jameefarda
- **سایت:** jameefarda.com
- **ایمیل:** info@jameefarda.com

نیکی می‌گوید: کمک هابلمان را پس می‌گیریم از آنها که مخالف ما رأی دهند.

نتایج‌های سازمان ملل را «خانه دروغ» خواند

تصمیم دونالد ترامپ در مورد قدس باطل و مردود است. ریاض المالکی، وزیر خارجه فلسطین در این مجمع اظهار کرد: قدس کلید جنگ و صلح در منطقه خاورمیانه است، او تأکید کرد: آمریکا پس از این تصمیم دیگر جایگاه بیانیگی‌گری را نمی‌تواند در مذاکرات صلح داشته باشد. وتوی آمریکا ما را هرگز تسلیم نخواهد کرد. ریاض المالکی تصریح کرد: جامعه بین‌المللی امروز در آزمون بی‌سابقه‌ای در خصوص تحولات مربوط به قدس قرار دارد. کسی که صلح را انتخاب می‌کند باید دست از استعمار‌گری بردارد.

ولتر اِفِلسوف عصر روشنگری [چهره دیگری است که گرایش به تارک‌بینی و ضدیت با آرمان شهر را می‌توان در آرای او بازشناخت. ولتر با قلع و قمع کردن آرای خوش‌بینانه لایبنیتس و به دست دادن خوانندگی هجوآمیز از انگارهای او، مضحک‌های مفرح و کم‌نظیر به پای می‌کند. در کتاب «کاندید، یا، خوش‌بینی» به ترسیم سیمای فیلسوف خام اندیشی موسوم به پانتولوس می‌پردازد که با سماجت اصرار دارد به جوان ساده دل تحت تربیتش یعنی کاندید، بقبولاند که «در این بهترین جهان ممکن، هر چیزی در بهترین وضع خود قرار دارد.» و این ادعا در تضاد با رنج مکرر بشر از تجربه‌های تلخ و مستدام است، تجاربی چون جنگ، بیماری، قحطی، آتش‌سوزی، سیل، زلزله، خیاخت، فریب‌کاری و دسیسه. ممکن است از منظر یک انسان واقع‌گرا، چنین جهانی بدترین جهان باشد، اما تعصب کور و خوش‌بینی جرم اندیشه پانتولوس ترش ناپذیر است. نویسنده به ما می‌آموزد تنها کودرلی خودخواسته و بی‌اعتنایی به تجارب عینی است که می‌تواند موجب ناپدید گرفتن این حقیقت شود که جهان ما راهی بسیار طولانی تا «کمال» دارد و چه بسا قابلیت آن را دارد که بدتر از آنچه هست بشود.

تجربه آمریکای واقعی

اساس رویای آمریکایی بر آمال و آرزوهای فردی و جمعی استوار است. ما در کشوری زندگی می‌کنیم که مهاجران به آن شکل بخشیده‌اند؛ یعنی کسانی که مثل ضایعات، از جهانی فروت، پر جمعیت و کهنه‌توزه بیرون افکنده شده‌اند، گوئی جهان کهنه آنها را به دنیایی نو و سرزمینی پذیرنده گسیل کرده‌القیلی می‌کند. دست‌کم در گفتار، آرمان آزادی و فرصت‌های برابر و کامیابی از رنگ‌زد سخت کوشی، در هوای آن موج می‌زند. اما این انگیزش‌های روانی را می‌توان معادل تحقق آن آرمان‌ها نیست. زمانی که اعلام استقلال کردیم، چنین ادعایی به زبان آوردیم که «همه انسان‌ها به صورتی برابر آفریده شده‌اند.» و باین ادعا انگیزه‌های بزرگ را نهادینه کردیم، اما ۲۴۰ سال طول کشید تا این برابری صورت واقعیت ببخشیم. «آمریکا» پیش از اینکه به یک واقعیت تبدیل شود، در قلموس یک رویایی مانده؛ ارمانی اصیل که هنوز جای تکوین داشت و منبع غروری موجه بود، اما دروغ‌ها و جاهتی وهم الود دارد.

آرمان شهر خیالبان و آمریکایی تامس مور، یک سده پیش از اولین اقامت دائمی انگلیس‌ها در خاک آمریکا به تصور در آمد و تأثیر بسزایی در جهت بخشیدن به انگیزه مهاجرت داشت. تمایل مور به اصلاحات (که از صافی عقاید کالون و انجمن مسیحی برادران می‌گذشت) استعمارگران انگلیسی را بر آن داشت تا به خلق آن چیزی مبادرت ورزند که امیدوار بودند بهشت زمینی و نوین آنها باشند. صاحب‌دنیای جدید و جایگزینی آن با دنیای کهنه، تصویری احساساتی (و هیروئ زده) است. چنانکه کاروش آرمان گرایانه برای نیل به آزادی مذهبی و سیاست تکامل یافته، به خیالی خام شبیه است. آرمان بدو امر، تصور آمریکایی از مدینه فاضله و نیز آرمان گرای، در سستی با مرام کاتب کارانه آمریکایی بود. انگیزه‌های نازل تر -مثل گرسنگی، فرصت‌های شغلی، توسعه‌ملک و املاک برای فرزندان، قانون‌گریزی- کمتر جلوی چشم بودند چون شایستگی کافی برای بنیان‌اند افسانه و آرمان نداشتند و نمی‌توانستند استثنائی گرای آمریکایی را توجیه‌پذیر بسنجند.

اما درست هم نیست زاده؛ از حد خرد بگیریم و از آن سوی بام‌بفیتیم، طوری که یکسره با رویای آمریکایی مخالف باشیم و خلوص نفهتد در تصور آرمان شهر را یکی کنیم. بسیاری از کسانی که پاد این سفر برخطر گذاشتند و از در گذشتند تا به سواحل بایر بیایند به امید خالصانه دل بستند و در این آرزو بودند که دنیای به مراتب مطلوب‌تری بر فرازند تا برای همیشه از نهادهای اجتماعی، روابط و سنت‌های دلسردکننده‌ای که بشر را گرفتار در سنن منسوخ و جانگاه گذشته کرده بود، خلاص شوند. این سرزمین بکر و کم جمعیت (فارغ از هندی‌های بومی آمریکا) که در اثر اراده تصاحب‌گران برای اصلاحات، به سادگی منکوب می‌شدند، چون لوح‌های سفید بود که می‌توانست جایگزینی برای آن سیاهه ملوژا بلشتی بشر و نابیناشته‌های شیرزانه انسان در اروپا باشد: آغاز بازی برای تکت‌تک زنان و مردان، برای بشر فرصتی دوباره برای رستگاری

پیمان می‌فلاور که در دست پیش از مهاجرت اهالی اروپا به بندر پلیموت در سال ۱۶۲۰ به امضا رسید، راه‌حلی آرمانی برای مراقعه مشکلاتی عینی بود. کوچ‌گران اروپایی که به پیمان می‌فلاور تمکین کردند، به دودست‌کم و پیش‌برابر تقسیم می‌شدند؛ رانده‌شدگان مذهبی (که خود را قدسین می‌نامیدند) او در اختلاف نظر با آرای مرسوم دینی در اروپا به سر می‌بردند، و فرصت جوان کسب و کار (که از سوی دسته‌ول به «بیگانگان» ملقب شده بودند)، آگاهی از اینکه اختلافات داخلی میان این دو دسته غیر قابل حل بود و به گونه‌ای اجتناب‌ناپذیر شرایط محیطی آنها را به خطر می‌انداخت، موجب شد تا قدسین و بیگانگان، پیمانی عقد کنند با این مضمون که «ما هم عهد می‌بندیم، و متحد می‌شویم تا جامعه مدنی یکپارچ‌جای باسیاست واحد بنا کنیم... تا بتوانیم آن دسته از قوانین برابر، منجرا،ها اقامت، نهادها و ادارات را برای همیشه و تا حد امکان محقق کنیم، شکل جاییگزینی برای آن سازمان استقرار بهترین حکومت به آن قواعد تمکین می‌کنیم و در برابر مفاد آن تسلیم هستیم.» این قرارداد اجتماعی انگیزه‌های متفرق آنها را همسو می‌کرد تا به دولتی خودمختار و دموکرات ببندند؛ حکومتی که بنا بود رضایت خاطر همگان را تأمین کند و همه را از رفاقی برابر برخوردار سازد.

